

[Leif Hermann]

sager, må man nok sige, at det er lidt problematisk.

Da jeg læste forslaget igennem, sad jeg med den fornemmelse, at der jo var utallige sager, der havde bremset det driftige danske erhvervsliv og dermed skabt belastninger for vores eksport og dermed de økonomiske balancer. Så er det unægtelig lidt af en spand koldt vand at nå frem til, at det er to sager, der i en periode fra 1980 til den 31. december 1983 har skabt disse gigantiske vanskeligheder, som har fået ministeren ud på denne grufulde færd.

Vi håber da, at vi i udvalget kan få oplyst, om der har været flere sager siden den 31. december 1983, for den konkrete begrundelse trænger unægtelig til at svulme lidt op.

Selvfølgelig kan et lovforslag ikke bæres af en konkret begrundelse, der hviler på to klager. Der må altså være noget andet, og i den henseende synes jeg nok, at bemærkningerne i forslaget – om det er tilsigtet eller utilsigtet – er særdeles oplysende. Så vidt jeg kan læse bemærkningerne, har man hermed givet startskuddet til et generalangreb på det åbne land og den helt nødvendige styring af erhvervs- og boligudviklingen uden for byzonerne. Reglerne i landzonelokalplaner, især for landsbyer, er særdeles stramme; det kan man læse i planstyrelsens publikation for 1984 om netop kompetenceafgrænsningen for landsbyerne. Der forstår man, at det drejer sig om ikke bare at være varsom, men også særdeles præcis, for det er jo meningen med disse landzonelokalplaner, når det drejer sig om landsbyer, at landsbyens karakter af landsby skal bevares.

Lovforslagets bemærkninger taler om oprettelsen og opretholdelsen af arbejdspladser i landsbyen eller i nærheden af denne. Det går igen et par gange, og jeg vil gerne vide: hvad er det for nogle arbejdspladser i nærheden af landsbyer, der ikke har kunnet etableres med hjemmel i den gældende formulering i by- og landzonelovens § 8? Er det nybyggeri, ministeren tænker på, der skal listes ind gennem denne mulighed for at slippe for klagerne, eller hvad er det? Det forekommer ikke særlig klart.

Det større perspektiv fremtræder også, når man nu i landsplanredegørelsen, som jeg i øvrigt senere vil bede ministeren om at komme med her i salen, kan læse, hvorledes erhvervslivet skal udvikles inden for de åbne

landområder. Faktisk er ministeren på vej til at sige farvel, også formelt, til rammestyringsprincippet, og det får han i hvert fald ikke os med til.

Vi vil altså ikke være med til en fjernelse af den klageadgang, som ministeren er ved at fjerne her. Men vi kan godt diskutere i udvalget, hvorvidt man skulle have klageadgang for en række organisationer, der er interesseret i aktiviteterne i det åbne land. Det drejer sig eksempelvis om Danmarks Naturfredningsforening, der jo har protesteret over dette forslag, og man kunne såmænd også godt sige, at landboorganisationerne, som jo har en betydelig interesse i aktiviteterne i det åbne land, burde have en naturlig klageadgang i disse sager.

Umiddelbart siger vi altså nej til forslaget; det er en svækkelse af mulighederne for at styre udviklingen i det åbne land, og der er ikke sat noget i stedet for denne svækkelse, der bare er det mindste spiseligt.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke på det foreliggende grundlag tage stilling til dette forslag; i virkeligheden er vi nok på linje med, hvad der også er sagt af f.eks. socialdemokratiet og SF, men vi udtrykker os på en lidt anden facon. Vi fatter ikke, hvad der er den egentlige begrundelse for forslaget, og vi synes ikke, at bemærkningerne giver nogen virkelige begrundelser for, hvorfor man vil igennem med dette her, forudsat at man læser ministerens bemærkninger positivt.

Vi er enige i, at det er rimeligt, at der sker en behersket erhvervsudvikling på andre områder end lige præcis i byzonerne, men på den anden side må det altså ikke gå ud over fredningsinteresser og andre interesser af naturmæssig art. Derfor vil vores holdning til forslaget afhænge af det udvalgsarbejde, der kommer til at foregå, og vi er selvfølgelig også interesseret i at få de forskellige høringssvar, der er kommet ind. Men sagen er ikke helt så klar heller fra landsbyudvalgets side, som fru Hanne Severinsen antyder den er; de er faktisk ikke tilhængere af, at ankeadgangen ophæves fuldstændigt.

Det radikale venstre kan ikke på det foreliggende grundlag tage stilling til forslaget, men vi vil vurdere det under udvalgsarbejdet. Vi er positive over for nogle af intentionerne,